

Francosko. V tej državi se katoliški cerkvi še vedno godi, kakor kaki pasterki. Vlada je zaprla tri samostanske cerkve, ker samostani niso mogli plačati visokega samostanskega davka, dvema duhovnikoma pa ustavila plačo brez uzroka.

Rusko. Od našega in pa od ruskega vladarja so dobile vlade v Belem gradu, Sredcu, Bukareštu in Cetinju priznanje, da so zadnje dni pravilno postopale in se niso mešale v grško-turske homatije.

Turško. Turški vojaki so v Tesaliji zavzeli mesto Volo. Samo trdnjava še je ostala v rokah Grkov. Grška vojska pa zapušča Farzal in se umika proti Otriškemu gorovju, kjer se zanaša na ugodnost kraja; kajti na svoje generale Grki ne morejo biti ponosni.

Grško. Polkovnik Vassos je poklican s Krete; bržčas pa pridejo z njim tudi grški vojaki. — Kralj Jurij si ne upa več iz palače. V nedeljo je namreč napadla druhal palačo prestolonaslednika, polastila se orožja kraljeve straže in prestolonasledniku pobila vso hišno opravo.

Špansko. General Weyler poroča s Kube, da je zapadni del otoka popolnoma pomirjen. Zato bode vlada dala od kraljice podpisati načrt preosnove za Kubo, ki dobi nekaj svobodščin, ali v gospodarskem oziru pa nobene pomoči. — Oni dan so v Barceloni ustrelili onih pet anarhistov, ki so lani na Telovo z bombami napadli procesijo.

Za poduk in kratek čas.

Črtice s potovanja v Rim.

(Piše Fr. K.)

Na veliko sredo zjutraj ob 8. uri sva se s prijateljem odpeljala po železnici iz Neapolja v Pompeje, da bi si tamkajšne razvaline ogledala. Vozila sva se z železnico ob morju, mimo krasnih mest Portici, Rezina, Torre del Greko in Torre dell' Annunziata. Bilo je najlepše jutro. Še eno postajo in v starodavnih Pompejih smo! —

Leta 63. po Kr. r. je močen potres porušil v Pompejih nekatera javna in zasebna poslopja, kar se je potem nagloma popravilo. Za cesarja Tita je imelo mesto okoli 20 tisoč prebivalcev. Poleti pa so semkaj zahajali tudi bogati lahkoživci iz Rima. Napočil je dan 23. avgusta leta 79. po Kr. r. Že prejšno noč so čutili močen potres, ki je precej škode napravil; ali kdo bi se kaj zanj zmenil, saj so ga bili že vajeni.

Omenjenega dne so bile igre v pompejskem amfiteatru, kjer je imelo prostora do 20 tisoč ljudij. Toda ljudstvo ni veselo gledalo, kako so se gladijatorji med seboj borili ter se borili z razkačenimi Levi. Vse je bilo nekako klaverno, pobito, kakor da bi vsak čutil: strašna nesreča se mora v kratkem pripetiti. Saj pa že tudi nebo ni bilo prijazno, pokrivali so ga gosti oblaki.

Kar se zaziblje zemlja, potres! Vse se plaho ozre proti dve uri na severno stran oddaljeni gori Vezuv, ki poprej, kar pomnijo ljudje, še nikdar ni bljuvala ognja. Kaj pa to? O groza! Gora se je na robu odprla, in napravilo se je strahovito žrelo. Iz tega so se valili črni gosti oblaki in sviganje ognja.

Beži, kdor le more bežati! Proč s tega pogubnega kraja! Iz oblakov se je vsul gost pepel. Kmalu pa je nastala taka tema, kakoršna je po noči v sobi, če v njej luč ugasneš. Slišati ni bilo družega, nego kričanje otrok, jokanje žen in klicanje mož. Le po glasu so se mogli spoznati. Tu se je zopet zablistalo na Vezuvu, in zopet se je gost pepel vsul na Pompeje in sosednje kraje.

Nekaj ur, in mesta Pompeji in Stabije sta bili od tega ognjiškega pepela zasuti, mesto Herkulan pa pokrito večinoma od lave, od ognjene zmesi, katero je Vezuv nabruhal iz sebe. In na ta način so ta poprej cvetoča mesta zginila s površja. Le oni, ki je takoj v pobegu iskal rešitve, se je rešil, druge je zasulo. V Pompejih jih je na ta način življenje zgubilo več sto ljudij; večina se je gotovo rešila vsaj golo življenje, hiše in dragocenosti pa je zasul na pet do sedem sežnjev globoko Vezuvov pepel.

Čez šestnajst stoletij je Pompeje, Herkulan in Stabije pokrivala ognjenska zmes. Še le v začetku preteklega stoletja (1720) so pri kopanju vodnjaka zadeli na mesto Herkulan. Pepel, podoben zdrobljeni žlindri, in druga zmes sta se strdila v skorjo, na kateri stoji zdaj mesto Rezina. Herkulan so izkopali, kakor kak rudnik. Od mesta Pompeji pa je od začetka tega stoletja razkrita zdaj dobra tretjina. Mrličev so tukaj našli okoli 130, vsled tega sklepajo, da se je večina prebivalcev ob oni grozni nesreči rešila.

Torej v to nesrečno mesto Pompeji sem došel letos na veliko sredo. Sila znamenito je zaradi tega, ker se tukaj najbolj vidi, kako se stari Rimljani zidali svoje hiše, kako hišno opravo so imeli, kako so živeli. Ogledal sem si muzej pri morskih vratih, večina dragocenosti je v narodnem muzeju v Neapolju, potem veliki trg ali forum, glavne in stranke ulice, ostanke tempeljinov, kopeli, gledališča, zasebne hiše, bivše prodajalnice, krčme, pekarnice in druge obrtne naprave. Najboljše je ohranjena takozvana casa nuova. — Kaki dve uri sem se mudil v Pompejih in v tem času se več naučil o rimskih starožitnostih, kakor nekda osem let v latinskih šolah.

Smešnica. Kmet pride prvič v mesto in se čudi lepim prodajalnicam. Zda pa gre v eno teh, ki je bila menjalnica. Ko vstopi, gleda, kaj bi se tu prodajalo, pa ničesar ne vidi. Vpraša torej tam sedečega gospoda: »Kaj prodajate?« — Ta odvrne: »Oslovske glave.« — Temu se čudi kmet: »Tu pa jih silno veliko prodate, da ne vidim več, kakor eno edino vašo!«

Razne stvari.

Domače. (Romanje.) Milostivi knezoškofo pojdejo te dni v Rim in ostanejo ondi do konca tega meseca. Verniki naše škofije se bodo gotovo ta čas v gorečih molitvah spominjali mil. nadpastirja, naj se zdravi zopet vrnejo iz večnega mesta.

(Letošnji novomašniki) v našem bogoslovju so iz IV. leta č. gg. Eferl Matija, Erker Jožef, Gartner Franc, Horvat Franc, Krohne Jožef, Musi Jožef, Panič Jožef, Somrek Jožef, Šorn Anton, Topolnik Janez, Zemljic Matija, Zorko Melhijor, Žekar Jožef; iz III. leta so č. gg. Čiuh Ferdinand, Jerovšek Anton, Kolarič Ant, Krošelj Franc, Trop Franc in Volčič Friderik.

(S Polzele.) Okreval je zopet č. g. župnik Urek toliko, da zamore maševati. — Zrele jagode se že najdejo v Grižah. — Tovarno na Polzele je kupil Dunajčan V. Primm.

(Naš rojak) iz Ponikve, č. g. Jak. Marzidovšek, je nastanjen kot vojaški duhovnik v Mostaru; veselimo se z vrlim gospodom, da mu kraj zelo ugaja.

(Od gornje Savinje.) V kratkih urah je v nedeljo voda v Savinjski dolini vsled silnega deža in snega visoko narasla; odnesla je precej lesa in pri Grižah celo težek nov voz.